

عنوان مقاله:

اثر ژنوتیپ های متفاوت ACE و ACTN-3 بر رشد مهارت های حرکتی بنیادی کودکان ۴ الی ۶ ساله

محل انتشار:

فصلنامه رفتار حرکتی، دوره 13، شماره 43 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

شهرام نظریوری - گروه تربیت بدنی - دانشگاه لرستان، ایران

عباس بهرام - دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه خوارزمی تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

چکیدهناسایی عوامل موثر بر رشد مهارت های حرکتی بنیادی که به عنوان زیر ساز مهارت های حرکتی پیشرفته در نظر گرفته می شوند؛ می تواند، اهمیت زیادی در شناسایی و هدایت استعداد های برتر ورزشی داشته باشد. از اینرو، پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر ژنوتیپ های ACE و ACTN-3 بر رشد مهارت های حرکتی بنیادی کودکان انجام شده است. جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه کودکان مهد کودکی ۴ الی ۶ ساله از شهر الشتر بود که به شکل تصادفی خوشه ای تعداد ۵۰ نفر به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. ابزار گردآوری اطلاعات، شامل آزمون مهارت های حرکتی درشت اولریخ- ویرایش دوم و استفاده از PCR جهت تعیین ژنوتیپ های ACE و ACTN-3 بود. داده های پژوهش با استفاده از آزمون تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون t مستقل در سطح معناداری $P < 0.05$ ، مورد تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که کودکان برخوردار از آلل D ژن ACE، (ژنوتیپ DD یا ID)، نسبت به کودکان دارای ژنوتیپ II ($P < 0.05$)، و کودکان برخوردار از آلل R ژن ACTN-3، (ژنوتیپ RR یا RX)، نسبت به کودکان دارای ژنوتیپ XX ($P < 0.000$)، از رشد مهارت های حرکتی جابجایی بهتری برخوردار می باشند. اما، هیچ کدام از این تفاوت ها در رشد مهارت های حرکتی کنترل شیء ($P > 0.05$)، مشاهده نشد. بنابراین، می توان گفت که کودکان برخوردار از ژنوتیپ های DD یا ID ژن ACE و ژنوتیپ های RR یا RX ژن ACTN-3، از سطح رشدی بالاتری در اجرای مهارت های حرکتی جابجایی برخوردارند و در صورت فراهم بودن شرایط محیطی مناسب این افراد در آینده نیز قادر به اجرای مهارت های ورزشی در سطوح بالای عملکردی خواهند بود.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: "ژنوتیپ"، "فنوتیپ"، "ژن ورزشی"، "رشد حرکتی"، "کودکان"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1747344>

